

Edukacja ekologiczna w naukach ekonomicznych. Przykład Wydziału Ekonomiczno-Socjologicznego Uniwersytetu Łódzkiego

Szkolnictwo wyższe jest strategicznym obszarem decydującym o rozwoju poszczególnych regionów i krajów. Wykształcone społeczeństwo o wysokich kwalifikacjach, mobilne zawodowo jest fundamentem konkurencyjności i atrakcyjności terytorium w zglobalizowanym i zunifikowanym świecie. Kapitał ludzki, jako efekt zdobytej wiedzy i wykształcenia jest podstawą budowania nowoczesnej gospodarki.

Szkolnictwo wyższe z jednej strony warunkuje zmiany w procesach społecznych i gospodarczych, z drugiej odzwierciedla poziom rozwoju jednostki terytorialnej. System kształcenia i jego zakres merytoryczny jest również istotnym elementem kreowania postaw społecznych i aktywności, w tym również proekologicznych.

Podnoszone na arenie międzynarodowej problemy i potrzeby ochrony środowiska przyrodniczego decydują, iż ważnym obszarem kształcenia we współczesnych warunkach społeczno-gospodarczych jest cała sfera edukacji ekologicznej, która nie może ograniczać się wyłącznie do kształcenia w tym obszarze dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym. W celu kreowania i stymulowania zrównoważonego rozwoju niezbędne jest bowiem wykształcenie specjalistów z różnych dziedzin nauki, posiadających wiedzę i umiejętności identyfikowania i monitorowania oraz kształtowania zależności człowiek-gospodarka-środowisko. Oszczędne, racjonalne gospodarowanie zasobami przyrody, minimalizacja negatywnych skutków procesów społeczno-gospodarczych, konstruowanie nowoczesnych instrumentów, w tym ekonomicznych ochrony środowiska, wdrażanie innowacyjnych metod i technik monitorowania i zarządzania środowiskiem jest wyzwaniem dla praktyki gospodarczej. Tym samym nauki ekonomiczne są naturalnie predestynowane do aktywnego kształcenia specjalistów w tych obszarach.

Przedmiotem artykułu jest weryfikacja oraz ocena obowiązujących standardów kształcenia dla wybranych kierunków kształcenia z zakresu nauk ekonomicznych (ekonomia, informatyka i ekonometria, finanse i rachunkowość, międzynarodowe stosunki gospodarcze, gospodarka przestrzenna, logistyka) w kontekście szeroko rozumianej edukacji ekologicznej oraz prezentacja obowiązujących programów kształcenia i rozwiązań dydaktycznych

na kierunkach ekonomicznych Wydziału Ekonomiczno-Socjologicznego Uniwersytetu Łódzkiego w zakresie edukacji środowiskowej.

Reforma systemu edukacji z uwagi na przyjęcie trójstopniowego charakteru studiów szkolnictwa wyższego zaowocowała zmianą standardów kształcenia. Na większości kierunków „ekonomicznych” analizowane standardy nie przewidują jednak realizacji przedmiotów z zakresu edukacji ekologicznej. Jedynie na kierunku gospodarka przestrzenna (zarówno na studiach I jak i II stopnia) oraz kierunku logistyka (studia I stopnia) przewidziana jest realizacja przedmiotów „środowiskowych”.

Standardy kształcenia wyznaczają tylko ramy dla konstruowanych programów nauczania, od inwencji uczelni wyższych i ich władz oraz kadry naukowej zależy przede wszystkim wprowadzenie przedmiotów poruszających kwestie środowiskowe, czy też tworzenie innowacyjnych kierunków kształcenia będących odpowiedzią na współczesne wyzwania praktyki gospodarczej. Wydział Ekonomiczno-Socjologiczny Uniwersytetu Łódzkiego wychodząc naprzeciw tym oczekiwaniom podejmuje szereg inicjatyw mających na celu podniesienie jakości kształcenia i kompleksowe przygotowanie kadry ekonomistów wyposażonych w wiedzę i umiejętności w obszarze gospodarka a środowisko.

Program **Foresight** włącza przedstawicieli władzy publicznej, przemysłu, mediów, organizacji pozarządowych, organizacji badawczych itp. do otwartej, ukierunkowanej dyskusji nad przyszłością. Jako forum wymiany poglądów wykorzystuje się dyskusje panelowe, warsztaty celowe, metodę Delphi, scenariusze rozwoju dziedzin, seminaria, itp.

www.prz.edu.pl